

Gabrielei Petkevičaitei-Bitei

Bite, Bitele, tautos darbštuole,
Raidės pabiro žodžių žiedynuos,
Ką apkabinsi, kam pasiguosi,
Švytinčios akys ves į žvaigždynus.
O Puzinišky šviesa tavoji
Sklaidos, plevena, gėle nušvinta...
Čia tiek svajota, siekta ir ginta,
Šitiek vertybių čia užauginta...
Nunėrei saulės ugninį raštą,
Numezgei margą kraitę žiedynams...
Bite, Bitele, mylimą kraštą
Papuošei savo sielos lobynu.